

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresný súd Prešov (Σλοβακική Δημοκρατία)
στις 29 Δεκεμβρίου 2014 — Helena Kolcunová κατά Provident Financial s. r. o.

(Υπόθεση C-610/14)

(2015/C 118/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Prešov

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Helena Kolcunová

Εναγόμενη: Provident Financial s. r. o.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η οδηγία 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (στο εξής: οδηγία 93/13), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η υπηρεσία εξασφάλισης της εξοφλήσεως της καταναλωτικής πιστώσεως, η οποία συνίσταται στην είσπραξη, σε μετρητά, των μηνιαίων δόσεων που οφείλει ο καταναλωτής, αποτελεί το κύριο αντικείμενο της υπηρεσίας στο πλαίσιο της καταναλωτικής πιστώσεως ή αποτελεί το κύριο αντικείμενο της παροχής στο πλαίσιο ειδικής συμβάσεως;
- 2) Πρέπει η οδηγία 87/102/ΕΟΚ ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/7/ΕΚ ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το συνολικό ετήσιο πραγματικό επιτόκιο (ΣΕΠΕ) πρέπει επίσης να περιλαμβάνει την αμοιβή για την είσπραξη, σε μετρητά, των μηνιαίων δόσεων του δανείου, ή μέρους του δανείου, όταν η αμοιβή υπερβαίνει σημαντικά το κόστος που είναι αναγκαίο για αυτή την παρεπόμενη υπηρεσία, και πρέπει το άρθρο 14 της εν λόγω οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι κανόνες περί του ΣΕΠΕ καταστρατηγούνται όταν η αμοιβή για την παρεπόμενη υπηρεσία υπερβαίνει σημαντικά το κόστος για την υπηρεσία αυτή και δεν περιλαμβάνεται στο ΣΕΠΕ;
- 3) Πρέπει η οδηγία 93/13 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για να τηρηθεί η υποχρέωση διαφάνειας σχετικά με μια παρεπόμενη υπηρεσία (αν υποτεθεί ότι πρόκειται για παρεπόμενη υπηρεσία και όχι για την τιμή/αμοιβή αυτής ταύτης της πιστώσεως) για την οποία καταβάλλονται έξοδα διαχείρισεως, είναι αρκετό η τιμή της εν λόγω υπηρεσίας διαχείρισεως (έξοδα διαχείρισεως) να εκτιμάται με σαφή και κατανοητό τρόπο, ακόμη και αν δεν ορίζεται το αντικείμενο της εν λόγω υπηρεσίας;
- 4) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός και μόνον ότι έξοδα διαχείρισεως περιλαμβάνονται στον υπολογισμό του ΣΕΠΕ δείχνει ότι πρόκειται για την τιμή/αμοιβή της πιστώσεως και ότι τούτο αντιτίθεται στον δικαστικό έλεγχο των εξόδων αυτών για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας;
- 5) Αν στο ερώτημα 3 δοθεί η απάντηση ότι το αντικείμενο της υπηρεσίας διαχείρισεως για την οποία πρέπει να καταβληθούν έξοδα διαχείρισεως είναι αρκούντως διαφανές, πρέπει τότε να θεωρηθεί ότι η υπηρεσία διαχείρισεως, με όλες τις ενέργειες που δυναμικά συνεπάγεται, αποτελεί το κύριο αντικείμενο της καταναλωτικής πιστώσεως;
- 6) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας, στην τιμή/αμοιβή της πιστώσεως περιλαμβάνονται όχι μόνον οι τόκοι, αλλά και τα έξοδα του πιστωτή (τα οποία αναφέρει η σύμβαση, στους γενικούς όρους ή στην τιμολόγηση) και ότι, επομένως, τα έξοδα αυτά, ως ενδεχόμενη τιμή/αμοιβή της πιστώσεως, δεν μπορούν να γίνουν το αντικείμενο ελέγχου όσον αφορά τον προσήκοντα χαρακτήρα τους σε σχέση με την υπηρεσία σε αντάλλαγμα της οποίας πρέπει να καταβληθούν;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

⁽²⁾ ΕΕ 1987, L 42, σ. 48.

⁽³⁾ ΕΕ L 101, σ. 17.